

LÁ THƯ MỤC VỤ

Vui là vui quá, vui là vui ghê, vui không chỗ nào chê!

Vui là vui quá, vui là vui ghê, vui không chê chỗ nào.

Đây là lời một bài hát sinh hoạt thiếu nhi mà tôi nghĩ ai trong quý ông bà anh chị em cũng đã một lần nghe qua hoặc nhiều lần hát trong lúc sinh hoạt các đoàn thể. Hát lên là cảm thấy vui tươi cũng như thấy lòng tràn trề hạnh phúc.

Niềm vui đi đôi với hạnh phúc nhưng hạnh phúc và niềm vui không đồng một nghĩa. Chúng ta có thể nhìn niềm vui như một tảng băng – phần lớn nhất của tảng băng là nền tảng trên đó niềm vui như mồm băng nhô lên mà chúng ta nhìn thấy. Niềm vui lớn hơn hạnh phúc vì hạnh phúc chỉ là một phần nhỏ của tảng băng. Hầu hết chúng ta nghĩ rằng chúng ta sẽ hạnh phúc KHI chúng ta đạt được cái mà bây giờ chúng ta chưa có. Điều này đồng nghĩa với việc chẳng bao giờ chúng ta có hạnh phúc vì khi đạt được điều chúng ta mơ ước là lúc chúng ta hết ước mơ, hay chúng ta lại bắt đầu mơ ước một cái khác. Bởi con người luôn “Đứng núi này trông núi nọ” hay “Cỏ bên ở đôi bên kia luôn luôn xanh non hơn phía bên này”.

Ai trong chúng ta khi sinh ra cũng có khả năng hưởng nhận được niềm vui. Chúng ta không cần có cái gì hay phải có phép của ai để hưởng niềm vui cả. Chúng ta có thể vui luôn vì niềm vui là một chọn lựa và chúng ta phải làm việc để tạo ra nó. Có một câu chuyện để minh họa cho điều này:

Có một chú mèo con chạy vòng vòng đuổi theo cái đuôi của mình. Một cụ mèo già nhìn thấy thế mới hỏi chú ta rằng cháu đang làm cái gì vậy? Chú mèo con trả lời “*Có người nói với cháu là niềm vui nằm ở cái đuôi của cháu nên nếu cháu bắt được nó cháu sẽ hạnh phúc*”. Cụ mèo mỉm cười nói, “*Ai dạy cháu điều tức cười vậy, còn theo kinh nghiệm của riêng ta thì ta biết là nếu sống cuộc đời mình với tình yêu, với lòng thương người và sự biết ơn, thì niềm vui sẽ đi theo mình chứ mình không cần phải đuổi bắt nó*”.

Chúng ta cũng giống như chú mèo con luôn đuổi bắt cái đuôi mình vì cứ chạy vòng vòng đuổi bắt hạnh phúc nhưng hạnh phúc mãi vượt khỏi tầm tay. Chúng ta cứ nghĩ rằng có thật nhiều tiền để mua nhà cao cửa rộng, mua xe hơi đắt tiền, sắm những bộ salông sang trọng đặt trong phòng khách thì đời chúng ta sẽ hạnh phúc. Nhưng vì suốt ngày quần quật lo đi kiếm tiền, khi về đến nhà đã mệt nhoài nên tắm rửa ăn uống vội vàng rồi lo đi ngủ để có sức ngày mai cày tiếp. Bộ salông đắt tiền phủ vải kín vì chẳng mấy thỡ có người ngồi. Chiếc xe hơi đắt tiền may ra cuối tuần mới có dịp lái nó đi lễ rồi về lại để nó nằm trong garage. Hạnh phúc sẽ không bao giờ đến nếu chúng ta cứ đuổi theo nó như vậy. Ngay cả khi chúng ta đạt được cái mình mong muốn thì hạnh phúc đó cũng mau tan như bong bóng xà bông thôi.

Chúa Nhật tuần này được gọi là Chúa Nhật của Niềm Vui. Tại sao chúng ta vui? Có nhiều lý do được gợi ý trong các bài đọc. Trước hết chúng ta nên vui mừng vì Chúa đang ở giữa chúng ta. Sự hiện diện đầy quyền năng và mang ơn cứu độ của Ngài sẽ giải thoát chúng ta khỏi mọi điều lo sợ và đôi mới chúng ta bằng tình yêu (bài đọc 1). Vui bởi vì chúng ta sở hữu niềm bình an của Thiên Chúa vượt trên mọi trí hiểu (bài đọc 2). Và vui vì chúng ta biết cho đi và biết yêu thương tha nhân. Có nghĩa là biết chia sẻ cơm áo cho những người nghèo đói, biết sống bác ái và công bình trong công ăn việc làm, bán giá phải chăng chứ không ăn lời cắt cổ. Cũng có nghĩa là làm việc tận tâm đúng với lương bổng của mình và không tống tiền hay ngược đãi người khác. Tóm lại niềm vui được gieo trồng và sinh hoa trái dồi dào ở bất cứ nơi nào mà giới luật yêu thương được sống bởi mỗi người trong nghề nghiệp và trong phận vụ mình (bài Phúc Âm).

Như thế niềm vui không có nghĩa là lúc nào chúng ta cũng cảm thấy hạnh phúc vì đây là điều bất khả. Ngay cả đối với những người lạc quan và yêu đời nhất cũng không thể lúc nào cũng cảm thấy hạnh phúc, vì ai trong chúng ta cũng biết rằng hạnh phúc thì bấp bênh và tạm bợ. Do đó chúng ta chỉ tìm được niềm vui trong Chúa mà thôi nên thánh Phaolô mới kêu gọi chúng ta : “*Anh em hãy vui luôn trong Chúa! Tôi nhắc lại một lần nữa: anh em hãy vui lên!*”. Tại sao? Thừa vì niềm vui là một sự bảo đảm rằng Chúa hướng dẫn mọi chi tiết đời sống chúng ta, một sự an tâm tự tại rằng mọi chuyện rồi sẽ đâu vào đấy, và một chọn lựa dứt khoát để luôn biết cảm tạ Chúa trong mọi hoàn cảnh. “*Anh em đừng lo lắng gì hết, nhưng trong khi cầu nguyện, anh em hãy trình bày những ước vọng lên cùng Chúa, bằng kinh nguyện và lời cầu xin đi đôi với lời cảm tạ. Và bình an của Thiên Chúa vượt mọi trí hiểu, sẽ giữ gìn lòng trí anh em trong Chúa Giêsu Kitô* (Pl 4:4-7)

Kính chúc quý ông bà anh chị em tìm được niềm vui và bình an trong Mùa Giáng Sinh năm nay vì đã dọn sẵn cho Chúa một máng cỏ để Ngài hạ sinh trong cuộc đời mình và trong gia đình mình, bằng việc sống công bình bác ái và bằng việc tín thác đời mình trong bàn tay của Đấng Toàn Năng như Mẹ Maria.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh